

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA
PRIE LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL UŽDAROSIOS AKCINĖS BENDROVĖS „A“ SKUNDO**

2025 m. spalio d. Nr. S- (7-2025/117)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija), susidedanti iš Komisijos pirmininkės Vilmos Vildžiūnaitės, narių Gvidos Ivanauskienės (pranešėja), Kristinos Jakštienės, Jurgitos Narkevičiūtės, išnagrinėjo uždarnosios akcinės bendrovės „A“ (toliau – Pareiškėja) 2025-08-14 skundą dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Inspekcija, centrinis mokesčių administratorius) 2025-07-25 papildomo sprendimo Nr. (21.222 Mr) FR0682-171 (toliau – Inspekcijos sprendimas, skundžiamas sprendimas). Inspekcijos atstovas A.A. 2025-09-02 dalyvavo Komisijos posėdyje nuotoliniu būdu, Pareiškėjos atstovas Komisijos posėdyje nedalyvavo.

Komisija n u s t a t ė:

Pareiškėja prašo Komisijos panaikinti skundžiamą Inspekcijos sprendimą; netenkinus pirmojo prašymo, pakeisti Inspekcijos sprendimą ir skirti Pareiškėjai 20 proc. dydžio baudą.

Skunde nurodyta, kad Inspekcija 2025-06-18 priėmė sprendimą Nr. (21.222 Mr) FR0682-144 (toliau – 2025-06-18 Sprendimas), kuriuo patvirtino 2025-04-29 patikrinimo aktą Nr. (21.222 Mr) FR0680-120 ir jame papildomai apskaičiuotą 75 843 Eur pridėtinės vertės mokestį (toliau – PVM), apskaičiavo 4 628,68 Eur PVM delspinigius. Pareiškėja, nesutikdama su minėtu sprendimu, 2025-07-08 pateikė skundą Komisijai (*Komisijos pastaba*: 2025-09-08 sprendimu Nr. S-2025/152 (7-2025/95) Komisija patvirtino Inspekcijos 2025-06-18 Sprendimą).

Inspekcija 2025-07-25 priėmė skundžiamą sprendimą, kuriuo skyrė Pareiškėjai 37 922 Eur PVM baudą. Pareiškėja pažymi, kad panaikinus 2025-06-18 Sprendimą, neliktų ir pagrindo skirti baudą už minėtame sprendime nurodytus mokesčių įstatymų pažeidimus.

Pareiškėja skunde nurodo, kad paskirta 37 922 Eur PVM bauda yra neproporcingai didelė, nes nagrinėjamu atveju yra atsakomybę lengvinanti aplinkybė: Pareiškėja mokestinio patikrinimo metu bendradarbiavo su Inspekcija, pateikė prašomus dokumentus ir duomenis, pažeidimas padarytas pirmą kartą. Pareiškėjos vertinimu, jai turėtų būti skirta minimali 20 proc. dydžio bauda.

Inspekcija skundžiamu sprendimu: 1) atnaujino baudos skyrimo procedūrą; 2) skyrė 37 922 Eur PVM baudą.

Skundžiamame sprendime nurodyta, kad mokestinio patikrinimo metu nustatyta, jog Pareiškėja elgėsi nesąžiningai ir nepagrįstai atskaitė 75 843 Eur pirkimo PVM nuo 2024 m. kovo mėn. įsigyto nekilnojamojo turto vertės, nes žinojo (turėjo galimybę žinoti), kad dalyvauja

sandoryje, susijusiam su sukčiavimu PVM srityje, jog pardavėjas UAB „B“ nesumokės į valstybės biudžetą pardavimo PVM. Inspekcija pažymėjo, kad 2025-06-18 Sprendimu sustabdė baudos skyrimo procedūrą iki Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybos prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos (toliau – FNTT) sprendimo dėl Pareiškėjos patraukimo baudžiamojon atsakomybėn, jos kaltės ir nubaudoimo įsiteisėjimo (Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo (toliau – MAĮ) 132 straipsnio 4 dalis).

Inspekcija sprendime nurodė, kad FNTT Vilniaus apygardos valdyba 2025-06-25 raštu Nr. 25-9131 informavo, jog pagal Inspekcijos pranešimą pateikta informacija bus naudojama vykdant su ikiteisminio tyrimo atlikimu nesusijusias FNTT funkcijas. FNTT rašte nurodyta, kad įgyvendinant FNTT pavestas funkcijas, jei bus gauta papildomų konkrečių faktinių duomenų, kurie turėtų būti vertinami baudžiamosios atsakomybės požiūriu, nedelsiant bus sprendžiamas klausimas dėl Lietuvos Respublikos baudžiamojo proceso kodekse numatyto proceso sprendimo priėmimo. Inspekcija sprendime pabrėžė, kad FNTT atsisakė pradėti ikiteisminį tyrimą, todėl vadovaujantis MAĮ 132 straipsnio 5 dalimi, atnaujino baudos skyrimo procedūrą.

Skundžiamame sprendime cituojamos MAĮ 140 straipsnio 1 dalies, 3–5 dalių, 139 straipsnio 1 ir 5 dalių nuostatos ir nurodoma, kad konkretų asmeniui skirtinos baudos dydį mokesčių administratorius apskaičiuoja ir motyvuotai nustato atsižvelgdamas į šias baudų skyrimo taisykles:

1) mokesčių administratorius pasirenka skiriamos konkrečios baudos dydį, skaičiuodamas nuo jos vidurkio, kuris apskaičiuojamas šio įstatymo (MAĮ) 139 straipsnio 1 dalyje (ar specialiajame mokesčio įstatyme) nurodytos trūkstamos mokesčio sumos dydžio baudos minimalų ir maksimalų dydžius sudedant ir gautą rezultatą padalijant pusiau (MAĮ 140 straipsnio 5 dalies 1 punktas);

2) mokesčių administratorius, skirdamas konkrečią baudą, vertina šio straipsnio (MAĮ 140 straipsnio) 2 dalies 1–4 punktuose nurodytas aplinkybes ir baudos dydį skaičiuoja nuo baudos vidurkio;

3) mokesčių administratorius, nustatęs, kad yra kelios asmens atsakomybę sunkinančios aplinkybės ir nėra lengvinančių aplinkybių, asmeniui skiria baudą, viršijančią skirtinos baudos vidurkį (MAĮ 140 straipsnio 5 dalies 2 ir 4 punktai).

Inspekcija sprendime pažymėjo, kad pažeidimo padarymo metu bazinės socialinės išmokos dydis siekė 55 Eur (Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2014-11-05 nutarimas Nr. 1206 „Dėl socialinės paramos išmokų atskaitos rodiklių dydžių patvirtinimo“ (2023-12-06 redakcija Nr. 946)).

Inspekcija vertino, kad nagrinėjamu atveju nustatyta Pareiškėjos atsakomybę sunkinanti aplinkybė (Pareiškėja padarė didelę žalą valstybės biudžetui, nes 75 843 Eur nesumokėtų mokesčių suma viršija 27 500 Eur (500 X 55 Eur)), ir Pareiškėjos atsakomybę lengvinanti aplinkybė (Pareiškėja pripažino mokesčio įstatymo pažeidimą ir bendradarbiavo su mokesčių administratoriumi šio pažeidimo tyrimo metu), todėl nuo papildomai apskaičiuoto 75 843 Eur PVM (už 2024 m. kovo mėn.) skyrė 50 proc. dydžio, t. y. 37 922 Eur PVM baudą.

Komisija k o n s t a t u o j a:

Pareiškėjos skundas atmestinas, ginčijamas Inspekcijos sprendimas tvirtintinas.

Ginčas byloje yra kilęs dėl Inspekcijos Sprendimo, kuriuo Inspekcija, gavusi informaciją, jog FNTT nepradėjo ikiteisminio tyrimo Pareiškėjos atžvilgiu, atnaujino baudos skyrimą ir paskyrė Pareiškėjai 37 922 Eur PVM baudą.

Pareiškėja skunde nurodo, kad panaikinus 2025-06-18 Sprendimą, neliktų ir pagrindo skirti baudą už minėtame sprendime nurodytus mokesčių įstatymų pažeidimus. Pareiškėjos

teigimu, paskirta 37 922 Eur PVM bauda yra neproporcingai didelė, nes nagrinėjamu atveju yra atsakomybę lengvinanti aplinkybė: Pareiškėja mokestinio patikrinimo metu bendradarbiavo su Inspekcija, pateikė prašomus dokumentus ir duomenis, pažeidimas padarytas pirmą kartą. Pareiškėjos vertinimu, jai turėtų būti skirta minimali 20 proc. dydžio bauda.

Kadangi Pareiškėja savo skunde yra detalčiai išdėsčiusi nesutikimo su Inspekcijos Sprendimu motyvus, todėl Komisija dėl Inspekcijos skundžiamo sprendimo pagrįstumo pasisakys, atsižvelgdama į Pareiškėjos skunde išdėstytus motyvus.

Bylos duomenimis, Inspekcija 2025-06-18 sprendimu Nr. (21.222 Mr) FR0682-144 (toliau – 2025-06-18 Sprendimas) patvirtino 2025-04-29 patikrinimo aktą Nr. (21.222 Mr) FR0680-120 ir jame papildomai apskaičiuotą 75 843 Eur PVM, apskaičiavo 4 628,68 Eur PVM delspinigius. Inspekcija, įvertinusi Pareiškėjos mokestinio patikrinimo metu nustatytas aplinkybes, nusprendė nepripažinti Pareiškėjos teisės į pirkimo PVM atskaitą pagal UAB „B“ išrašytą 2024-03-09 PVM sąskaitą faktūrą Nr. MAŠ136 už įsigytus 12 žemės sklypų. Inspekcija priėjo išvadą, jog Pareiškėja žinojo arba turėjo galimybę žinoti, kad dalyvauja sandoryje, susijusiame su sukčiavimu PVM srityje.

Komisija, išnagrinėjusi Pareiškėjos 2025-07-08 skundą (dėl Inspekcijos 2025-06-18 Sprendimo), pritarė Inspekcijos išvadoms, kad nekilnojamojo turto pirkimo–pardavimo sandoris (2024-03-09 Sutartis) sudarytas formaliai, leidžiant suformuoti formalias sąlygas Pareiškėjos teisės į 75 843 Eur PVM atskaitą realizavimui per PVM grąžinimą iš biudžeto, ir 2025-09-08 sprendimu Nr. S-2025/152 (7-2025/95) patvirtino Inspekcijos 2025-06-18 Sprendimą.

Dėl baudos skyrimo pagrįstumo

Kaip minėta, Inspekcija, gavusi informaciją apie tai, jog FNTT nusprendė nepradėti ikiteisminio tyrimo Pareiškėjos atžvilgiu, vadovaudamasi MAJ 132 straipsnio 5 dalimi, atnaujino baudos skyrimą ir skundžiamu Sprendimu skyrė Pareiškėjai 50 proc. dydžio PVM baudą.

MAJ 132 straipsnio 5 dalyje numatyta, kad šio straipsnio 4 dalyje nurodytu atveju ikiteisminio tyrimo įstaigai, prokurorui ar teismui priėmus sprendimą dėl mokesčių mokėtojo patraukimo baudžiamojon atsakomybėn, jo kaltės ir nubaudimo pagal Lietuvos Respublikos baudžiamąjį kodeksą ir šiam sprendimui įsiteisėjus, mokesčių administratorius per 30 dienų nuo šio sprendimo gavimo dienos atnaujina baudos skyrimą ir priima vieną iš šių sprendimų:

1) teismui priėmus apkaltinamąjį nuosprendį, kuriuo mokesčių mokėtojas nuteisiamas dėl nusikaltimo ar baudžiamojo nusižengimo ekonomikai ir verslo tvarkai, finansų sistemai padarymo, dėl sukčiavimo mokesčių apskaičiavimo ar sumokėjimo srityje arba dėl neteisėto praturtėjimo, ir šiam nuosprendžiui įsiteisėjus, atnaujina baudos skyrimą ir papildomu sprendimu dėl patikrinimo akto tvirtinimo nebeskiria mokesčių mokėtojui baudos;

2) teismui priėmus išteisinamąjį nuosprendį ir jam įsiteisėjus, taip pat tuo atveju, kai buvo atsisakyta pradėti ikiteisminį tyrimą, ikiteisminis tyrimas buvo nutrauktas, atnaujina baudos skyrimą ir papildomu sprendimu dėl patikrinimo akto tvirtinimo patvirtina mokesčių mokėtojui skirtiną baudą, atsižvelgdamas į šio Įstatymo 140 straipsnyje nustatytas baudų skyrimo taisykles.

Kaip matyti iš byloje esančio FNTT 2025-06-25 rašto Nr. 25-9131, ikiteisminis tyrimas Pareiškėjos atžvilgiu nebuvo pradėtas. FNTT nurodė, kad pagal Inspekcijos pranešimą pateikta informacija bus naudojama vykdant su ikiteisminio tyrimo atlikimu nesusijusias FNTT funkcijas. FNTT pažymėjo, kad tuo atveju, jei bus gauta papildomų konkrečių faktinių duomenų, kurie turėtų būti vertinami baudžiamosios atsakomybės požiūriu, nedelsiant bus sprendžiamas klausimas dėl Lietuvos Respublikos baudžiamojo proceso kodekse numatyto proceso sprendimo priėmimo. Taigi, ginčo atvejis atitinka MAJ 132 straipsnio 5 dalies 2 punkte įvardintą situaciją, kai buvo atsisakyta pradėti ikiteisminį tyrimą, todėl mokesčių administratorius privalėjo atnaujinti baudos skyrimą ir papildomu sprendimu dėl patikrinimo

akto paskirti mokesčių mokėtojui baudą, atsižvelgdamas į šio Įstatymo 140 straipsnyje nustatytas baudų skyrimo taisykles.

Dėl Pareiškėjai paskirtos PVM baudos dydžio

Pasisakant dėl Pareiškėjai skirtos PVM baudos dydžio pagrįstumo, paminėtina, jog MAĮ 140 straipsnio 1 dalyje nustatyta, jog asmenims, pažeidusiems mokesčių įstatymus, baudos skiriamos pagal pažeidimo padarymo metu galiojančius teisės aktus, išskyrus šio Įstatymo 142 straipsnyje nurodytus atvejus.

MAĮ 139 straipsnio 1 dalyje numatyta, jog jeigu mokesčių administratorius mokestinio patikrinimo metu nustato, kad mokesčių mokėtojas neapskaičiavo nedeklaruojamo <...> ar nedeklaravo deklaruojamo mokesčio arba neteisėtai pritaikė mažesnę mokesčio tarifą ir dėl šių priežasčių mokėtiną mokestį neteisėtai sumažino, mokesčių mokėtojui priskaičiuojama trūkstama mokesčio suma ir skiriama nuo 20 iki 100 procentų šios trūkstamos mokesčio sumos dydžio bauda, jei atitinkamo mokesčio įstatymas nenustato kitaip.

Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo (toliau – PVMĮ) 123 straipsnio 2 dalyje nurodyta, kad jeigu nustatoma, jog PVM mokėtojas nepagrįstai sumažino apskaičiuotą mokėtiną į biudžetą PVM sumą (padidino apskaičiuotą grąžintiną iš biudžeto PVM sumą), apskaičiuojama papildomai mokėtina PVM suma, kuria atitinkamai didinama mokėtina į biudžetą PVM suma (mažinama grąžintina iš biudžeto PVM suma), ir skiriama nuo 20 iki 100 procentų apskaičiuotos papildomai mokėtinios PVM sumos dydžio bauda. Skirdamas baudą, konkretų jos dydį mokesčių administratorius nustato vadovaudamasis MAĮ 140 straipsnyje nustatytomis baudų skyrimo taisyklėmis (PVMĮ 123 straipsnio 4 dalis; MAĮ 139 straipsnio 3 dalis).

Pagal MAĮ 140 straipsnio 2 dalį mokesčių administratorius už mokesčių įstatymų pažeidimus skiria asmenims baudas, vadovaudamasis teisingumo, protingumo kriterijais ir neviršydamas šio Įstatymo 139 straipsnio 1 dalyje nustatyto skirtinos baudos dydžio, o jeigu skirtinos baudos dydis nustatytas specialiajame mokesčio įstatyme, – neviršydamas jame nustatyto skirtinos baudos dydžio, atsižvelgdamas į: 1) pažeidimo pavojingumo pobūdį ir mastą; 2) kaltę (kaltės formą ir rūšį); 3) dėl padaryto pažeidimo atsiradusią žalą; 4) atsakomybę lengvinančias ir sunkinančias aplinkybes.

Mokesčių mokėtojo atsakomybę lengvinančias ir sunkinančias aplinkybes įstatymų leidėjas yra apibrėžęs atitinkamai MAĮ 140 straipsnio 3 ir 4 dalyse.

Asmens atsakomybę lengvinančios aplinkybės (MAĮ 140 straipsnio 3 dalis) yra šios:

1) *asmuo pripažino mokesčio įstatymo pažeidimą ir (arba) bendradarbiavo su mokesčių administratoriumi šio pažeidimo tyrimo metu (sudarė sąlygas tinkamai mokesčių administratoriaus veiklai tiriant pažeidimą, pateikė mokesčių administratoriui prašomą informaciją, padėjo mokesčių administratoriui išaiškinti šį pažeidimą ir jame dalyvavusius asmenis);*

2) asmuo savo noru atlygino arba pašalino dėl pažeidimo padarymo atsiradusią žalą;

3) pažeidimas padarytas dėl sunkios fizinio asmens ekonominės ir (ar) socialinės padėties;

4) pažeidimas padarytas dėl psichinės ir (ar) fizinės prievartos;

5) pažeidimas padarytas kitomis svarbiomis aplinkybėmis, kurias mokesčių administratorius pripažįsta lengvinančiomis aplinkybėmis.

MAĮ 140 straipsnio 4 dalyje išvardintos asmens atsakomybę sunkinančios aplinkybės yra šios:

1) pažeidimas padarytas asmeniui siekiant gauti mokestinę naudą;

2) mokesčių mokėtojas nevykdo savo pareigų apskaičiuoti mokestį, bendradarbiauti su mokesčių administratoriumi, tvarkyti apskaitą, saugoti apskaitos ar kitus dokumentus ar šias pareigas vykdo netinkamai, taip pat nesilaiko kitų apskaitą reglamentuojančių teisės aktų

reikalavimų ir dėl to mokesčių administratorius neturi galimybių apskaičiuoti mokėtinų mokesčių įprastine, tai yra specialiojo mokesčio įstatymo nustatyta, tvarka;

3) kai mokesčių mokėtojas mokesčių administratoriaus nurodytu laiku nepateikia mokesčių administratoriui tinkamų dokumentų apie sandorių ar ūkinių operacijų vertę arba pateikia netinkamus dokumentus ir mokesčių administratorius koreguoja sandorių ar ūkinių operacijų vertę, taikydamas Pelno mokesčio įstatymo 40 straipsnį arba Gyventojų pajamų mokesčio įstatymo 15 straipsnį;

4) mokesčių mokėtojas mokestinio patikrinimo metu vengia bendradarbiauti su mokesčių administratoriumi ir teikti jam aktualią informaciją, dokumentus (jų kopijas) ar paaiškinimus;

5) *dėl mokesčių mokėtojo veiksmų ar neveikimo padaryta didelė žala valstybės biudžetui, kai nesumokėtų mokesčių dydis viršija 500 bazinių socialinių išmokų dydį, galiojančių priimant sprendimą dėl patikrinimo akto tvirtinimo;*

6) į apskaitą įtraukti juridinės galios neturintys apskaitos dokumentai arba juridinę galią turintys apskaitos dokumentai, kuriuose užfiksuotos ūkinės operacijos realiai neįvyko arba įvyko kitomis, negu nurodyta, sąlygomis;

7) kai šio įstatymo nustatyta tvarka mokesčių administratorius mokestinio patikrinimo metu nustato nesumokėtą mokesčių sumą ir ši suma priskaičiuojama dėl mokesčių administratoriaus mokestinio patikrinimo metu nustatytų mokesčių mokėtojo pajamų, kurių gavimo šaltinių mokesčių mokėtojas negali pagrįsti.

MAJ 140 straipsnio 5 dalyje nurodyta, kad konkretų asmeniui skirtinos baudos dydį mokesčių administratorius apskaičiuoja ir motyvuotai nustato atsižvelgdamas į šias baudų skyrimo taisykles:

1) mokesčių administratorius pasirenka skiriamos konkrečios baudos dydį, skaičiuodamas nuo jos vidurkio, kuris apskaičiuojamas šio įstatymo 139 straipsnio 1 dalyje (ar specialiajame mokesčio įstatyme) nurodytos trūkstamos mokesčio sumos dydžio baudos minimalų ir maksimalų dydžius sudedant ir gautą rezultatą padalijant pusiau;

2) mokesčių administratorius, skirdamas konkrečią baudą, vertina šio straipsnio 2 dalies 1–4 punktuose nurodytas aplinkybes ir baudos dydį skaičiuoja nuo baudos vidurkio;

3) mokesčių administratorius, nustatęs, kad yra kelios asmens atsakomybę lengvinančios aplinkybės ir nėra sunkinančių aplinkybių, asmeniui skiria baudą, nesiekiančią skirtinos baudos vidurkio;

4) mokesčių administratorius, nustatęs, kad yra kelios asmens atsakomybę sunkinančios aplinkybės ir nėra lengvinančių aplinkybių, asmeniui skiria baudą, viršijančią skirtinos baudos vidurkį.

Komisija taip pat pažymi, kad Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (toliau – LVAT) yra išaiškinęs, jog, skiriant baudą už mokesčių įstatymo pažeidimą, turėtų būti imamas sankcijoje numatytos baudos vidurkis, taip pat privaloma atsižvelgti į atsakomybę lengvinančias ir sunkinančias aplinkybes, bei kitas įstatyme numatytas aplinkybes, o baudos dydis turi būti mažinamas arba didinamas nuo jos vidutinio dydžio (2008-02-15 nutartis adm. byloje Nr. A-261-214/2008; 2010-12-06 nutartis adm. byloje Nr. A-438-1117/2010; 2015-02-11 nutartis adm. byloje Nr. P-45-438/2015; 2021-08-04 nutartis adm. byloje Nr. eA-2323-575/2021; 2024-05-15 nutartis adm. byloje Nr. eA-748-575/2024 ir kt.).

Ginčo situacijoje Inspekcija, įvertinusi Pareiškėjos atsakomybę sunkinančią aplinkybę (Pareiškėja padarė didelę žalą valstybės biudžetui, nes 75 843 Eur nesumokėtų mokesčių suma viršija 27 500 Eur (500 X 55 Eur)), ir atsakomybę lengvinančią aplinkybę (Pareiškėja pripažino mokesčio įstatymo pažeidimą ir bendradarbiavo su mokesčių administratoriumi šio pažeidimo tyrimo metu), nuo papildomai apskaičiuoto 75 843 Eur PVM (už 2024 m. kovo mėn.) skyrė Pareiškėjai 50 proc. dydžio, t. y. 37 922 Eur PVM baudą.

Komisija laikosi pozicijos, kad taikomų ekonominių poveikio priemonių dydis turi būti adekvatus padarytam pažeidimui, priešingu atveju, remiantis vien formaliais kriterijais paskirta bauda, nors ir finansiškai neigiamai veiks pažeidimą padariusį asmenį, tačiau nebus veiksminga, nuo tolimesnių pažeidimų atgrasanti ir teisinga poveikio priemonė.

Nagrinėjamoje byloje įrodyta, kad Pareiškėja bendradarbiavo su mokesčių administratoriumi (atsakomybę lengvinanti aplinkybė), taip pat iš bylos medžiagos matyti, jog pažeidimas nebuvo nulemtas netyčinių Pareiškėjos veiksmų, o biudžetui padaryta žala nėra mažareikšmė (nesumokėtų mokesčių dydis viršija 500 bazinių socialinių išmokų dydį) (Pareiškėjos atsakomybę sunkinanti aplinkybė). Komisijos vertinimu, įvertinus tiek Pareiškėjos atsakomybę lengvinančią, tiek sunkinančią aplinkybes, Pareiškėjai pagrįstai paskirta 50 proc. PVM bauda, jos dydis laikytinas teisingu ir proporcingu padarytam pažeidimui.

Akcentuotina, kad Pareiškėjos skunde akcentuojama aplinkybė, jog pažeidimas padarytas pirmą kartą, jau buvo įvertinta nustatant baudų dydį, – pakartotinių pažeidimų atveju MAĮ 140 straipsnyje nustatyta tvarka apskaičiuota bauda didinama dvigubai (MAĮ 139 straipsnio 3 dalis). Pažymėtina ir tai, kad nagrinėjamu atveju nenustatyta, kad atsakomybę lengvinančių aplinkybių būtų daugiau nei sunkinančių aplinkybių, o Pareiškėjai paskirta bauda yra 10 proc. mažesnė už baudos vidurkį $(20+100)/2 = 60$ proc.). Įvertinus pirmiau išdėstytą, Komisija konstatuoja, kad Pareiškėjos skunde išdėstyti argumentai nesudaro pagrindo sumažinti Pareiškėjai skirtą baudą iki 20 proc. dydžio.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 straipsnio 4 dalies 1 punktu, n u s p r e n d ž i a:

Patvirtinti Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2025-07-25 papildomą sprendimą Nr. (21.222 Mr) FR0682-171.

Pagal Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskųsti Regionų administraciniam teismui, skundą paduodant pasirinktinai: Vilniaus rūmuose (Žygimantų g. 2, 01102, Vilnius), Kauno rūmuose (A. Mickevičiaus g. 8 A, 44312, Kaunas), Klaipėdos rūmuose (Galinio Pylimo g. 9, 91230, Klaipėda), Šiaulių rūmuose (Dvaro g. 80, 76298, Šiauliai), Panevėžio rūmuose (Respublikos g. 62, 35158, Panevėžys) ar per Lietuvos teismų elektroninių paslaugų portalą <https://e.teismas.lt>. Skundas Regionų administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimo įteikimo dienos.

Pagal Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 2 dalį apskųsti Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, spręsdami mokestinį ginčą (arba mokestinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas.

Komisijos pirmininkė	Vilma Vildžiūnaitė
Komisijos narė	Gvida Ivanauskienė
Komisijos narė	Kristina Jakštienė
Komisijos narė	Jurgita Narkevičiūtė